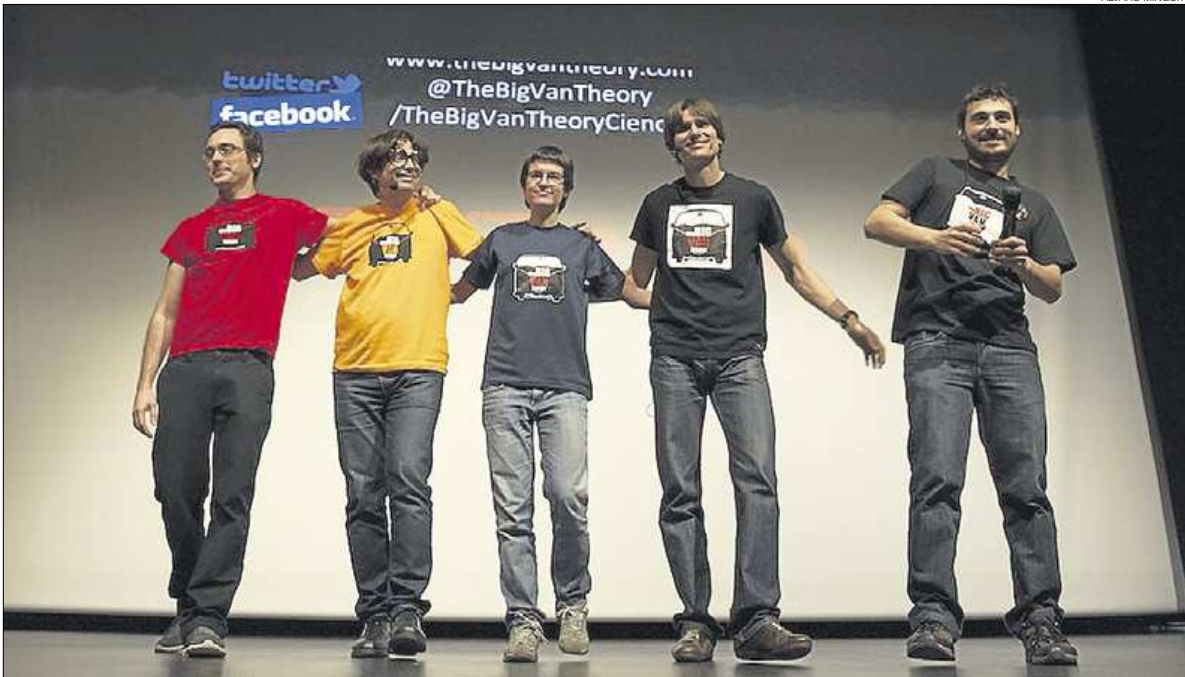

ÁLVARO MINGUITO

►► Integrants del grup de monòlegs de ciència The Big Van Theory al finalitzar una de les seves actuacions.

UN ESPECTACLE BARREJA COMICITAT I INVESTIGACIÓ

Monòlegs de ciència

► **Un grup de científics còmics fa un any que estan de gira exitosa per Espanya**

► **El concurs que va donar peu a la companyia es repeteix aquest mes a BCN**

MICHELE CATANZARO
BARCELONA

¡Pasteur!, ¡Pasteur!, ¡Pasteur!»: el nom del pare de les vacunes, corejat entre el públic per un grup de joves d'estètica *hooligan*, va tancar un espectacle del grup de monologuistes The Big Van Theory la tardor passada a Logronyo. «Almenys els deu haver quedat gravat el nom d'un gran científic», diu fent broma Oriol Marimon Garrido mentre recorda l'episodi. Aquest biòleg de 28 anys de Castellbisbal s'acaba de doctorar per la Universitat de Barcelona i és membre d'aquesta companyia tan singular: 12 científics actors que, des que es van constituir en grup fa un any, han actuat davant 7.000 persones a tot Espanya.

IRONIA // Els seus monòlegs expliquen per què l'ADN de Bach és gairebé idèntic al de Faletó o per què un bacteri és una mena de Rambo que crida «ino sento el flagel!» O què passaria si es possessin unes patates dins d'un accelerador de partícules. Els han interpretat en llocs tan diferents com una discoteca a València, un teatre ple de nens a Sevilla, un centre de jubilats de Mallorca i fins i tot al World Mobile Congress a Barcelona... i ja tenen l'agenda plena fins a l'estiu.

The Big Van Theory és el fruit inesperat d'una competició internacional de monòlegs de ciència,

anomenada Famelab. L'edició espanyola es va celebrar per primera vegada l'abril del 2013, impulsada per la Fundació Espanyola de Ciència i Tecnologia (FECYT). El grup està format pels finalistes d'aquell concurs. La segona edició del premi, en què actuaran una altra tanda d'investigadors monologuistes, se celebrarà al teatre Poliorama de

Barcelona el dia 21 d'aquest mes. Aquest any, com l'anterior, desenes de científics han enviat vídeos amb els seus monòlegs a la FECYT, que n'ha seleccionat els finalistes. Qui guanyi les seleccions (després de la de Barcelona, n'hi haurà una altra a Madrid) competirà en la final internacional que se celebrarà a l'estiu a Cheltenham, al Regne Unit.

«Després de la final espanyola de l'any passat, un dels concursants va llançar la idea de repetir els monòlegs finalistes com un petit espectacle en un bar de Logronyo», recorda un dels membres del grup, Elisabet Prats, investigadora post-

doctoral de 32 anys de Barcelona, a l'Institut de Microelectrònica. «La reacció del públic va ser entusiasta: vam buscar repetir en altres ciutats i després ens van començar a sortir bols de gent que coneixia l'espectacle pel boca a boca», explica.

En les seves actuacions, després dels monòlegs sempre hi ha un moment en què els actors es barregen entre el públic per respondre les preguntes que els vulguin fer. «Hi ha gent que et diu que no hauria pensat mai que la ciència pogués ser una cosa interessant, i ni de bon tros entretinguda», explica l'Elisabet. «Una persona em va dir: 'no sembleu pas científics'. Em vaig alegrar, perquè això vol dir que la nostra actuació trenca estereotips», comenta Helena González, 29 anys, de Salamanca, doctoranda a l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona. «Fer servir la ironia i el monòleg et permet arribar a llocs on la ciència no hi entraria mai», afegeix.

l'espectacle

EL CONCURS ► SEGONA EDICIÓ

Comunicar la investigació motiva els concursants

Els joves investigadors que participaran en la semifinal espanyola de Famelab, que se celebrarà a Barcelona, diuen que estan motivats sobretot per afany divulgador. «Sempre m'ha agradat explicar la meua investigació a la gent, trobar metàfores o comparacions clarificadores», explica el concursant Ricardo Moure, 26 anys, de Santander, doctorand en Biologia a la Universitat de Barcelona, que estudia l'anòmal metabolisme dels greixos en les persones en tractament pel VIH. El seu monòleg se centra en la relació entre obesitat i diabetis, i assegura que l'ha construït de

tal manera que extreu un punt còmic a l'assumpte. Un altre concursant, Giorgio Colangelo, 28 anys, de Sulmona (Itàlia), doctorand a l'Institut de Ciències Fotòniques, ja té experiència en el terreny de la divulgació. Va publicar una novel·la a Itàlia sobre el grup del físic Enrico Fermi. «He fet tallers de ciència amb canalla, però mai teatre: és una manera de posar-se a prova», explica. En el seu treball, Giorgio investiga amb àtoms portats a temperatures ultrafredes. En el monòleg parlarà d'un curiós comportament de la matèria a aquestes temperatures.

SEGUIR DE CIENTÍFICS // «Les primeres vegades m'ho passava fatal: no havia actuat mai davant un públic en la meua vida i tenia por escènica», recorda Luí Matías Hernández, 35 anys, de Conca, investigador postdoctoral al Centre de Recerca en Agrigenòmica de Barcelona. «Però el grup funciona a través de la crítica constructiva dels uns als altres, i això et dona seguretat», explica. Alguns dels membres, com l'Helena i l'Oriol, tenen formació com a intèrprets. Tots ells, però, estan convençuts que volen seguir sent científics a la vegada que actors. «Perquè els monòlegs siguin frescos, és important seguir connectats amb la investigació activa», conclou l'Helena. =